

K. Wici. / VII 197

FUNDACJA
"Armii Krajowej"
Armii Krajowej
87
tel.: 65-2...
KRS 0000150273B

MEMORIAL
General Marii Wittek

---

adres symo:
Tadeusz Pfeiffer

† 1996

AK
Radom -
- Kielce
insp. Sandomierz

27-600 Sandomierz

PFEIFFER IRENA

zd. NAŁĘCZ - CWIKLIŃSKA

J. 603/4SK

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

PFEIFFER

Jrena

z d. Nalecz-Cwiklińska

I./1. Relacja ✓ K. 1, S. 1

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 2, S. 1-2

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja ✓ K. 2, S. 2

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 1

VI. Fotografie ✓ 208. 5/2/1

I/1. Relacja:

Relacja WSK Greny Pfeifferowej opracowana
przez syna relatorke Tadeusza Pfeiffera, do Fund.
wpłynęła 21. 03. 1997r. Fotografia, msp. oryg. k. 1, s. 1.

Irena Julia PFEIFFEROWA
S A N D O M I E R Z

Wpłynęło dnia 21.03.57 1/1/1
L.dz. 379/45K197

R E L A C J A W S K

PFEIFFEROWA Irena Julia z d. Nałęcz-Ćwiklińska, ur. 30 lipca 1902 r. w Pilźnie pow. dębicki woj. Tarnowskie. Zmarła 4 grudnia 1996 r. w Sandomierzu i tutaj pochowana.

Córka Feliksa i Heleny z Romańskich. Ojciec był Nadkomisarzem Straży Skarbowej w Brodach k/Lwowa. Zmarł w 1917 r.

W lipcu 1920 r. wyszła za mąż za Zdzisława PFEIFFERA. Mąż oficer W.P. Obrońca Lwowa, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej 1920 r. Po demobilizacji urzędnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w L w o w i e.

Do 1931 r. przy mężu. Po rozwodzie, dzierżawca restauracji i cukierni przy Resursie Obywatelskiej w S a n d o m i e r z u.

W latach 1939 - 1944 właścicielka jadłodajni w Sandomierzu.

Od 1944 / po zajęciu miasta przez Armię Sowiecką / kierownicza stołówki samorządowej przy Starostwie Powiatowym w Sandomierzu.

Od 1950 r. kierownicza zakładów gastronomicznych Powszechnej Spółdzielni Spożyców "Pomoc Bratnia" w Sandomierzu. *Emigracja 1966r.*

W Armii Krajowej od 1 września 1942 r. do końca sierpnia 1944 r. /zajęcie Sandomierza przez Armię Sowiecką/

- ✓ Zaprzysiężona przez p. Wiktoria Jankowską - późniejszą żonę z-cy Komendanta Obwodu Sandomierz i Szefa ref. II. - ówczesnego kpt. Leona Terlińskiego. -

Skierowana do Ref. Łączności na stanowisko z-cy Szefa była organizatorem kontaktów i spotkań Komendanta Obwodu SANDOMIERZ ówczesnego rotmistrza Stanisława G ł o w i ń s k i e g o ps. "Mirski"

Za odwagę i wyjątkową przytomność umysłu, odznaczona została Krzyżem Walecznych, a za całą działalność Krzyżem Kawalerskim O.O.P. Krzyżem Armii Krajowej i Srebrnym Krzyżem Zasługi z mieczami.

Jedyny syn Tadeusz Pfeiffer /1922/ był w Z.W.Z. a następnie w AK od września 1940 r. do zajęcia Sandomierza przez Armię Sowiecką.

Wywiad Wojskowy, bezpośrednio podległy Szefowi Ref. II kpt. Leonowi Terlińskiemu. Więziony przez Niemców i W.U.B.P. w Kielcach.

- ✓ W AK były również, siostra Janina Piwko /Lwów/ i Jej córki Barbara i Maria Piwko /Sandomierz/

Relację opracował.

Tadeusz Pfeiffer
Tadeusz Pfeiffer

Opatowski 17/2

27-600 Sandomierz.

zwrócić

II. Materiały uzupełniające relację:

- opracowanie dot. Henry Pfeiffer, autor Leon Tortiniński,
wpłynęło do Fund. 1. 10. 1997r. Msp-oryg. K. 2, s. 1-2.

Dot. Pfeifer Ireny, de domo Ćwiklińska ps. "Jeż".

Kierownik łączności konspiracyjnej Obwodu Sandomierz.

Po raz pierwszy skierował mnie do niej za hasłem Komendant Obwodu rtm. "Czarny" w roku 1942. Była uprzedzona o spotkaniu. Przedstawiłem jej funkcję, którą pełniłem, zorientowałem ją w zakresie moich zainteresowań, ludzi, którymi się interesuję i prosiłem o informowanie mnie, kto z okupujących Polskę Niemców bywa w jej stołówce. W ciągu kilkugodzinnej rozmowy zapoznała mnie z zakresem obowiązków, zainteresowań poszczególnych Niemców z administracji i zainteresowań żandarmów. Tych z "Feld"- żandarmerii, kwaterującej niecałe sto metrów od jej lokalu, jak i milicji niemieckiej kwaterującej w pobliżu katedry. Mimo, że był to lokal tylko dla Polaków, bywali tam również Niemcy. Jako urodzona w zaborze austriackim znała dobrze język niemiecki i nie miała problemów z porozumieniem się z okupantami. Pod koniec naszej rozmowy sama zaproponowała mi, bym conajmniej raz na dekadę wstąpił do niej, najlepiej około godz. 10-ej, wówczas dysponuje przeważnie mniejwięcej wolnym czasem. Oficjalnie była to stołówka dla Polaków i sporo urzędników z różnych urzędów i pracowników Banku i Rolnika stołowało się tam. Był to lokal ze względu na swój charakter, ale również - a może przede wszystkim ze względu na inteligencję kierowniczką - pracujący przez wszystkie lata wojny bez zakłóceń i zagrożeń.

Było to trochę dziwne, Niemcy okupujący spotykali się tam i załatwiali różne interesy z Polakami z różnych instytucji. Dla nas był to najcenniejszy lokal spotkaniowy - najmniej rzucający się w oczy. Bardzo często podejmowało się tam ludzi z terenu i dopiero w zależności od ważności problemów, z którymi przyjechali, kierowano ich na miejsce właściwego spotkania. Dla przykładu: Gdy Gestapowiec zgodził się na rozmowę w sprawie ew. zwolnienia aresztowanych - nieobciążonych, t.zn. nawet po fizycznym znęcaniu się nie przyznających się do przynależności do "podziemia", to na rozmowę w sprawie ew. zwolnienia aresztowanych z więzienia, wskazał lokal "Frau Pfeifer", jako najmniej zwracający uwagę na ew. spotkanie. Tam się z nim spotkałem i zgodził się zwolnić pięciu ludzi. Wyszło z więzienia czterech, piąty nie skorzystał z tej możliwości. U p. Pfeiferowej odbyła się również rozmowa z żołnierzami Wehrmachtu - w ostatnich dniach wojny - przechodzącymi do

Peifer Irene

h. pi.

2 d. Cieklińska

ul. Leśna 11 Kamp. obw. Sandomierz

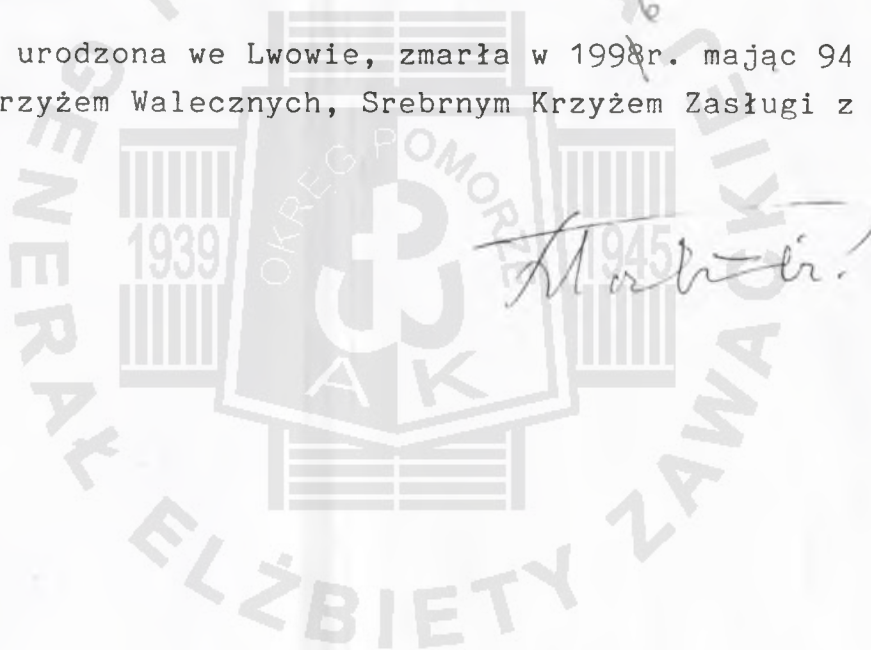
- 2 -

11/2

do partyzantki z bronią, a podjętych nocą przez patrol wywiadu i doprowadzonych do "Jędrusiów" będących już wówczas komp.2. Pułku Legionów AK.

Irena Pfeifer urodzona we Lwowie, zmarła w 1998r. mając 94 lata. Odznaczona: Krzyżem Walcznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

K. Min'98

IV. Korespondencja:

- B. d. Notatka wewnętrzna - polecenia prof. E. Z. Rhp. oryg. k. 1, s. 1
- 31. III. 1998 - list Fundacji (K. Minczykowskiej) do Tadeusza Pfeiffera. Msf. kopia, k. 1, s. 2.

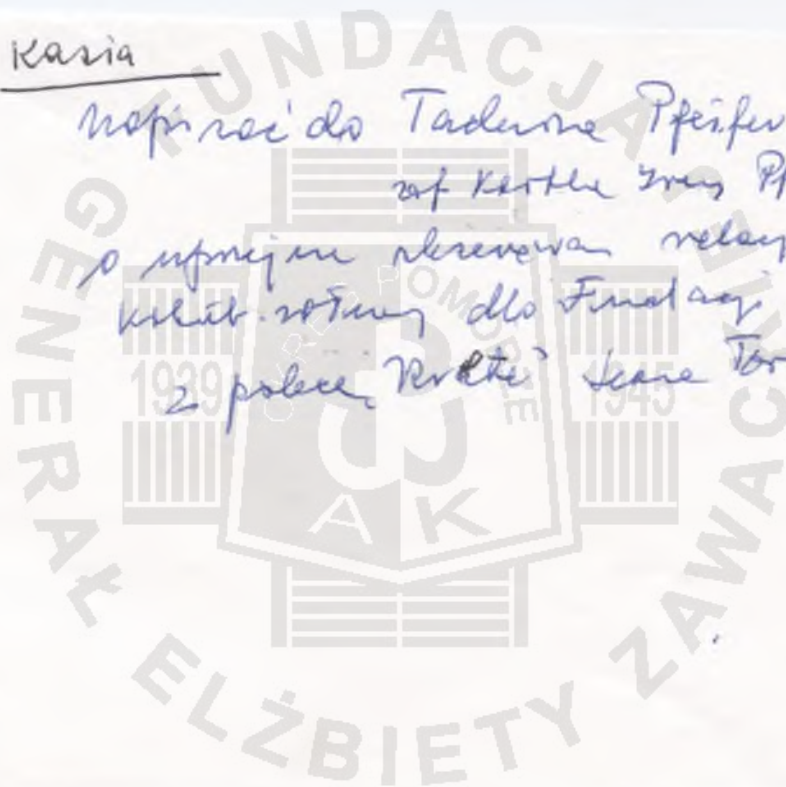
Kasia

IV/1

napisaci do Tadeusza Pfeiffera
zaf kettle zmas Pfeiffer

o upnijem skrewwan relay
klub. wotmy dla Finalacy

2 polski Krotki? Janie Tool'shigo

Toruń 21.III.1998r.

31

„Memoriał Gen. Marii Wittek”

L. doc. 609/MW/98

kopia

Pan Tadeusz Pfeiffer
ul
27-600 Sandomierz

Wiedząc, że tak jak Pana Matka, Irena jest Pan żołnierzem Armii Krajowej uprzejmie Pana prosimy o podjęcie z nami współpracy w ramach Memoriału Gen. Marii Wittek. Poleciliśmy nam Pana jako naszego współpracownika kpt. Leon Torliński ps. „Kret”. My natomiast prosiliśmy o skontaktowanie się z Panem panią Marię Piwko (ul. Słowackiego 21/5) która z nami współpracuje. Może wspólnie moglibyście Państwo podjąć się zbierania relacji o służbie wojennej kobiet ? Może na początek mógłby Pan przysłać do naszego Archiwum kserokopie relacji, jakie znajdują się w SZZAK w Sandomierzu ? Bardzo liczymy na Pana pomoc.

Z wyrazami szacunku

K. Minczykowska

Katarzyna Minczykowska
Dokumentalistka Działu WSK

zał.

- 1/ Komunikat Memoriału Gen. Marii Wittek (nr 1-5)
- 2/ Drużek „zgłoszenia” do Koła Przyjaciół Memoriału
- 3/ Schemat relacji WSK

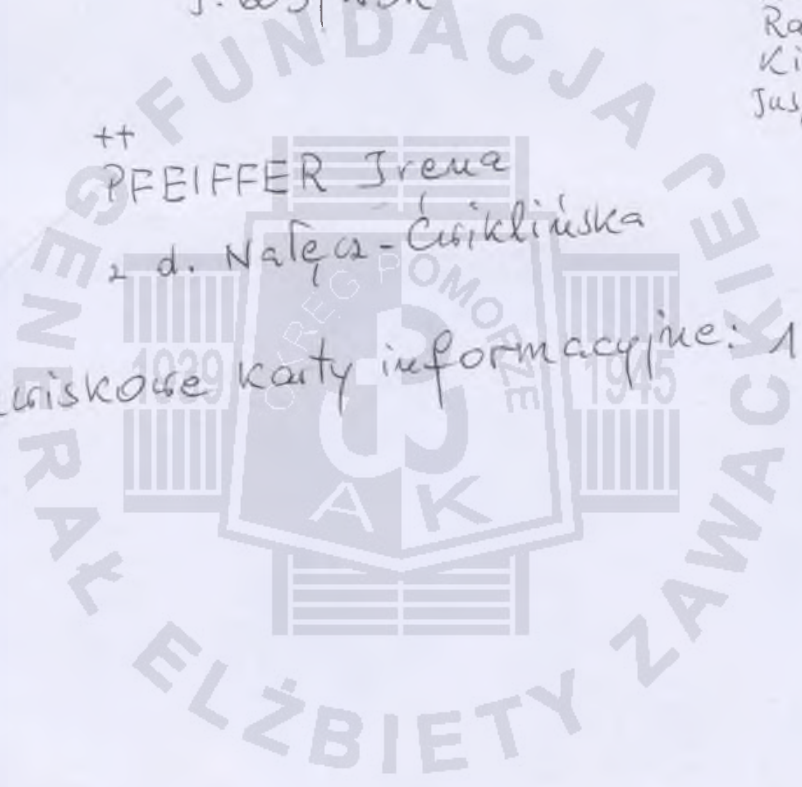
147

J. 603 | WSK

AK
Radom -
Kielce
Jusz. Sandomier

++
PFEIFFER Irene
2 d. Naleca - Cwiklińska

̄. Nazwiskose karty informacyjne: 1

c.

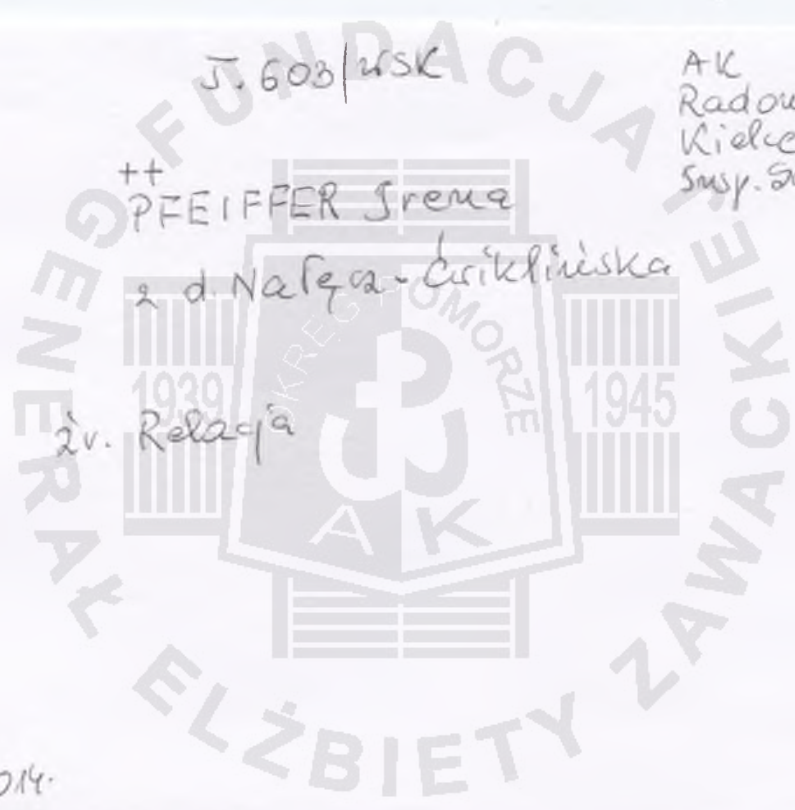
J. 603/WSK

AK
Radom-
Kielce
Susz. Sandom.

++
PFEIFFER Srebra

2 d. Nałęcz-Ciepielńska

2v. Relacja

B. Riel 2014.

PFEIFFER JRENA

T. 603/wsk

Firma Handlowo - Usługowa
„DIADA”
86-200 Chełmno-Grubno
Tel. 86 - 28 - 48